

Cum se apropie alegerile (de orice fel şi la orice nivel), în România apar promisiunile care urmează să fie uitate imediat după confirmarea noilor - sau vechilor - aleşi, în noile – sau vechile - funcţii pentru care au candidat şi au dat atâta din gură. Alegătorii nu se aleg cu nimic, niciodată. Precis că aşa va fi şi în acest an electoral. Avem şi noi, nealeşii, experienţa noastră...După cum vedeţi, pentru europarlamentarele din primăvara aceasta sunt aceleaşi nume...E greu să pătrundă cineva printre cei mai buni, cei mai de seamă reprezentanţi ai poporului… E de remarcat că cei aflaţi în postura de candidaţi trebuie să facă tot ce se poate ca să nu supere pe nimeni. Nici pe alegători, nici pe mai marii partidului care s-au gândit la binele lor, care nu pot fi deranjaţi cu chestiuni incomode. Una dintre ele ar fi: un referendum despre ce formă de guvernământ preferă românii, republica (măreaţă vatră), sau monarhia de drept, monarhia ca reparaţie morală a istoriei. Adică ceva ce ar trebui de făcut după ce românii ar şti adevărul despre monarhia din România.

Pentru a face ceva, trebuie să-l începi. Altă cale nu există, în nicio formă de guvernământ. Din păcate, nu prea văd pe cineva dinte politicienii actuali să dea tonul dezbaterii publice şi apoi a referendumului pro sau contra monarhie, cu argumente şi contraargumente. Nu numai eu sau dvs. nu vedem pe cineva dintre doritorii de privilegii făcând un pas oricât de mic pentru un referendum pe tema amintită. Sunt chiar politicieni, da, ei înşişi…, care nu văd prea curând o rezolvare a problemei în cauză. Unul dintre ei este Toader Paleologu, care vorbea de „prezidenţialită”, o „boală” care-i atinge pe toţi cei ajunşi aproape de scaunul prezidenţial de la Cotroceni. Şi n-ar renunţa la înalta demnitate pe care Armata Roşie ne-a lăsat-o „cadou” aici, pentru nimic în lume…

Se constată destul de uşor că ceea ce lipseşte acestui neam este unitatea, dorinţa de a urni căruţa înţepenită a istoriei noastre din loc, trăgând cu toţii în acelaşi sens. Europarlamentarele n-au legătură cu un eventual referendum despre forma de guvernământ din România. Mă gândeam şi eu că, pe la sfârşitul lunii mai, ar putea fi trecute pe buletinele de vot încă două căsuţe în plus, una pe care să scrie un
R
, de la Republică, alta pe care să scrie un
M
, de la Monarhie.

Oricum va fi, vom visa în continuare şi vom aştepta, adică îi vom da dreptate lui Victor Hugo, care spunea:

„A visa, asta-i fericirea; a aştepta, asta-i viaţa.”

Mă întrebam, în alt articol, dacă nu-i cumva momentul ca emisiunea de fiecare sâmbătă de la TVR1, „Ora Regelui”, să se numească „Timpul Regelui”. Pun din nou aceeaşi întrebare, pentru că de preşedinţi ne-am săturat şi ne-am convins…Sau invers, ne-am convins şi ne-am săturat.